

Bitmez Duygular Trenin de

– Būşra Krcn · 16 Eylül 2017

İçimin öfkesi tüysüz bir kuşa elbise giydirirAh! bu rüzgarlar;biraz mert olsa da naif esseAh! bu gök;Biraz vicdanlı olsa da sessiz gürlöse..Tutuşur diz(e)lerimbağı çözülmöz cümlelerimleprangalar eskittim.Nerede bir çocuk görsemumarsız ağaçlara ismarlayasım geliyorDökülecek Eylül'ü Ekim'e gönderirkensoğuk bir bedenle aldatasım geliyor.Bu bakışlar,çatlamış duvarlardan ateş çıkartırkenYansın adım attığın her yeryansın güneşin teni..Ağlamaklı ıslıklar çalarımnağmesi dünden belliiiletli fiiler gibi çekerim mazi'yi.Sapladığım kaşık kaç baltaya sap oldu?Kaçamadığım yerde,önceden kesilmiş düşlerime sığınırım.Ah! yağmur;biraz daha hızlı yağamaz mıydın?Kirlenmiş mahallemin çocuklarınıKirlenmiş içsel duyguları,yıkayamaz mıydın?Özgürlüğe açılan hangi pençere?Kanatlarım sığarmı içeriye geçsemve döksem bütün servetimi önüneToplasan beni bir işlemeİlsı görmüş bu hayatımızabitalara şikayet etsen...Bitmez duygular treninde ki yolculuğumKirazların kırmızısında dururkenkendime demlenmiş bir çay,yalnızlıktan umut bekleyenlere güneş hediyem olsun...

---Būşra KARACAN---